

K významnému životnímu jubileu prof. MUDr. Jana Kvasničky, DrSc.

Pan profesor Kvasnička – profesor 1. interní kliniky 1. lékařské fakulty UK v Praze, primář Centrálních hematologických laboratoří Ústavu lékařské biochemie a laboratorní diagnostiky 1. LF UK a VFN Praha, zakladatel Trombotického centra VFN Praha a v letech 1966–1980 lékař a později primář Oddělení klinické hematologie Krajské nemocnice v Ústí nad Labem. Jeho medicínská praxe dnes činí úctyhodných 47 let.

Narodil se 20. července 1943 v Praze, kde žije s výjimkou 14 let strávených v Ústí nad Labem dodnes. Maturoval na gymnaziu v Botičské ulici na Praze 2 v r. 1960 a na lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Praze promoval v r. 1966. Atestaci z vnitřního lékařství 1. stupně získal v r. 1969 a atestaci z vnitřního lékařství 2. stupně v r. 1998. Nástavbovou atestaci z hematologie a transfuzní služby složil v r. 1973. Kandidátskou disertační práci v oboru vnitřního lékařství obhájil v r. 1986 a získal titul CSc. Další vědeckou hodnost – DrSc. pro obor vnitřní lékařství získal po úspěšné obhajobě doktorské práce v r. 2000. Docentem pro obor vnitřního lékařství byl jmenován v r. 1988 a v roce 2002 obdržel jmenování profesorem vnitřního lékařství Univerzity Karlovy v Praze. Působí v řadě odborných lékařských společností, od roku 1992 pracoval jako vědecký sekretář a posledních 5 let jako předseda Spolku lékařů českých v Praze, je předsedou České společnosti pro trombózu a hemostázu ČLS JEP, čestným členem České lékařské společnosti JEP, České hematologické společnosti, České společnosti pro trombózu a hemostázu, České angiologické společnosti a České kardiologické společnosti. Je také čestným členem Slovenské společnosti pro trombózu a hemostázu, Spolku slovenských lékařů v Bratislavě a čestným členem Společnosti bavorských lékařů v Mnichově. Je členem i dalších společností – České internistické společnosti, Společnosti pro transfuzní lékařství, České gynekologicko-porodnické společnosti, řádným členem EORTC-Leukemia group, Evropské kardiologické společnosti, Americké hematologické společnosti, Mezinárodní společnosti pro trombózu a hemostázu, Evropské kardiologické společnosti a Evropské hematologické asociace.

Působil jako hlavní odborník MZ ČR pro obor hematologie a transfuzní služba v letech 1985–1990 a poté ještě krátce 1999–2000. V 80. letech se zasloužil o celostátní vybavení transfuzní služby pro zajištění detekce



hepatitid a viru HIV. Působil jako expert Evropské kardiologické společnosti při přípravě Doporučení protidestičkové léčby u nemocných s aterosklerotickými kardiovaskulárními chorobami (Eur Heart J. 2004). Je autorem a spoluautorem řady metodických pokynů a doporučení zaměřených na prevenci, diagnostiku a léčbu trombotických stavů. Spolu s prof. Bachmannem, prof. Chesboro, prof. Patrono a prof. Aschermannem pořádal Postgraduální mezinárodní kurz pro kardiology – Trombóza, Evropské kardiologické společnosti a České kardiologické společnosti v Třešti u Jihlavy (1997). Za svoji vědeckou práci obdržel řadu cen odborných společností: Cenu České hematologické společnosti (1980), Prusíkovu cenu (1998) a cenu České internistické společnosti (2000). Dále přednesl Thomayerovu přednášku (1998), Huleho přednášku

OSOBNÍ ZPRÁVY

(2010), Luklovu přednášku (2011), Jeseniovu přednášku (2012) a Rokitsanského přednášku (2013).

Publikoval dosud 2 monografie, 31 kapitol v monografiích, 3 učební texty, 199 článků, z toho 45 v časopise s IF, 71 původních prací a 69 odborných přehledných článků, 57 abstrakt ze zahraničních kongresů, 598 přednášek, jeho citační ohlas dle WOS ISI je k 28. 6. 2013: 640 a index dle Hirsche 11.

Byl hlavním řešitelem 6 grantových úkolů MZ ČR a spoluřešitelem dalších 15. Od roku 2002 je vedoucím řešitelem RVO Ministerstva zdravotnictví ČR MZ VFN 64165, zaměřeného na Diagnostiku a léčbu dědičně podmíněných chorob, kde vede i výzkum zaměřený na dědičné trombofilie.

Je členem oborové komise Slovenské akademie věd a Komenského univerzity v Bratislavě pro udělování vědeckých hodností doktor lékařských věd pro obor vnitřní lékařství a členem redakční rady časopisu Transfuze a hematologie dnes.

Působí řadu let také jako vysokoškolský učitel. Od roku 1980 dodnes se podílí na výuce studentů medicíny 1. LF UK, je zde i školitelem Ph.D. pro obor fyziologie a patofyziologie a experimentální chirurgie (10 jeho žáků již získalo titul CSc., nebo nyní Ph.D.).

Lze shrnout, že práce profesora Kvasničky přináší řadu priorit, které jsou pak na bázi buď vlastního oboru, nebo příbuzných oborů či interdisciplinárně dále rozvíjeny.

Odhlédneme-li od odborných a profesních kvalit, je prof. Kvasnička i v běžném životě oporou svému pracovnímu kolektivu, ale zejména také celé své rodině. Pro svou rodinu vytvořil široké zázemí a posléze i pro rodiny svých synů. Náhlá a tragická ztráta staršího Jana, nadějného gynekologa a již otce velké rodiny s třemi dětmi, byla obrovskou ránou, která hluboce zasáhla. O to víc se prof. Kvasnička snažil poskytnout své rodině maximum možného. Díky své vytříbenosti měl co poskytovat a snažil se, aby vštěpováním ducha životního stylu pomohl překlenout, co všem chybí. Má pět vnoučat, kterým se věnuje a střeží jejich růst. Jeden z hochů – jak jinak než Jan – pokračuje v lékařské tradici, kterou nastoupili i oba synové profesora Kvasničky.

Mladší syn Tomáš je docentem vnitřního lékařství a věnuje se angiologii. Některé profesní aktivity se svým otcem tak sdílí. Ve všem konání pomáhá prof. Kvasničkovi jeho paní Naďa, která vytvořila rodinné zázemí, jež mu umožnilo věnovat se i zálibám, mezi něž krom rodiny a medicíny, patří cestování, výtvarné umění, především záliba v obrazech, ale vlastně ve všech pěkných věcech.

Houževnatost, cílevědomost a znalosti dovedly prof. Kvasničku do významných pozic, které zastával a stále i zastává. Těžko říci, kterému svému zaměření věnoval svůj elán a sílu víc. Zpočátku to byla činnost hlavního odborníka pro hematologii a transfuzní službu, kde prosadil celou řadu organizačních opatření, která vedla k vybavení sítě hematologických a transfuzních pracovišť. Dále se věnoval Spolku lékařů českých v Praze, kde se snažil povznést k někdejší slávě a sepjetí lékařské stavu práci Spolku, což se mu i podařilo, podobně jako první činnost. A konečně trombotické centrum a vůbec problematika trombózy. Na vlastním pracovišti vytvořil první trombotické centrum v ČR a navíc pak také založil s několika příznivci z různých oborů Českou společnost pro trombózu a hemostázu, která dnes představuje nejvyšší odbornou bázi problematiky poruch krevního srážení a získala si velkou vážnost. Pod touto společností jsou pořádány jedenkrát za dva roky Český národní kongres ČSTH a Hemofilická konference.

Vše, co prof. Kvasnička činil, činil navíc docela lehce, přesvědčivě, silně a bez zbytečných zdržení či povyku. Možná i proto zůstal stále svěží, činorodý a optimistický. Dosáhl přitom postavení jedné z významných postav naší hematologie a především problematiky trombózy a hemostázy. Nebýt jeho velkorysosti, neměla by se hematologie před nějakou dobou od čeho odrazit. Za to mu v každém případě patří velký dík.

Milý Honzo, přeji Ti k Tvému významnému jubileu, a jistě nejen za sebe, hodně zdraví, svěžesti, elánu a v Tvé práci hodně úspěchů, jakož i radosti v osobním životě do dalších ještě mnoha let.

Prof. MUDr. Miroslav Penka, CSc.
Brno